

SZÉCSÉNYI HIRLAP

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési ár:

Egész évre 8 kor. Félévre 4 kor.

Negyed évre 2 kor.

— Egyes szám ára 16 fillér. —

Előfizetések a kiadóhivatalba küldendők.

Megjelenik minden pénteken.

Felelős szerkesztő: Főmunkatárs:

BARCZA KÁLMÁN. KÁLMÁN SÁNDOR.

A szerkesztőség telefon száma: 1.

Előfizetési pénsek, reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz intézendők. A lap szellemi részére, vonatkozó minden közlemények a szerkesztőhöz küldendők.

Választás után.

E sorokat melegebben a választás után írom. Valaki tegnap (1-én) azt mondta a fülem hallatára: az lesz a mai nap eredménye, hogy egy pár embernek megnőnek a szarvai. Nem feleltem rá semmit. Ugy van e, nem e, ez — igazán — nem érdekel. Emberi bajok, tökéletlenségből nem fogyunk ki. Hanem mivel mi sokan valamennyien nem vagyunk azok a kiválasztottak, a kiknek megnőhetnek a szarvaink — ha vannak — nekünk mégis van egymással valami elintézni valónk.

Nagyon ártatlan dolog az egész. Mert hiszen arról van szó: egyikünk se lett több, nagyobb azzal, hogy a győztes többséggel szavazott, s egyikünk se lett kevesebb, kisebb azzal, hogy a vesztes kisebbséggel. Másokká se lettünk mint voltunk. Mi indoka lehetne hát, hogy gyűlölködünk egymásra? Ezt a szót tán kár is kiejteni! Sőt a választást megelőzőt mozgalmakban értelme volt, hogy tartózkodók voltunk egymással szemben, de most már a nagy harcot megharcoltuk, a kötelességet kiki teljesítette, a mint jónak látta: most már ideje és helyén van, hogy állítsuk helyre azt a hétköznapi állapotot, a minék tartalmához tartozik, hogy szívesen nézünk egymásra s ez adja meg valóságos jellegét.

„A testvérek
Összeférnek;
Felebarát
Mind jó barát.”

Ugyan kérem: lehetne e másként? —
Állapítsuk meg: Szécsényben a közönség

soraiban senki a másíknak egyéni kisebbitésére zokszót nem adott. S bizony nem kisebbitő: senki a másíknak egyetlen bokor krumpliját egyetlen palántáját ki nem huzta. Bizonyoságul annak, hogy a másik ellen ártó szándékot nem táplált a lelkében. Kérem, ezek megszívlelendők. A bível rokonszenvezünk, megéjjenezünk, mikor a választásnak vége volt, szétozlottunk. Békében. Érttem, hogy mikor magán ügy forog szóban, ennek érvényesítésénél nincs korlát előttem. Az ügy természetével jár. Az is, hogy ezzel szerezhetek magamnak ellenségeket. Bár nem bírom belátni, hogy magán ügyem elintézésében is, mikor megmaradok a jogosság korlátain belül hogyan lehessen ez? De itt? Országgyűlési képviselőt választottunk! Kezdem azon: nem tartom e meg nem engedettnek, hogy más kifogásolni valót találjon, kisebbiten engem a véleményemért? Ez emberi természetünkben van, ennek alapján így gondolkodunk. Igaz, szentül! Hanem ha ez így van és így igaz, mi értelme van, mi gyökere lehet annak, hogy a másik ellen török, mivel annak más a véleménye, mint nekem? Ez már tul esik azon, a mi a magam szabad véleményem érvényesítésének a tere.

Elfogadom, mindez közhely. Nincsen egyetlen eredeti gondolat abban, a mit mondok. De annál inkább igaz, s annál inkább kell, átérezzük, Olyan ránk nézve, mint a lét maga. Ugyan vétek e, hiba e, kisebbségünkre van e, bár olyan megszokottá válnék is gondolkodásainkban, eljárásunkban, mint a lét maga?

Aztán itt nincsen legyőzött. Győző sin-

csen. Hiszen a valóság az, hogy a kik többségben voltak is, kiki a mit cselekedett azzal, hogy szavazott úgy a hogy szavazott, magáért és elvtársaiért semmivel se cselekedte inkább, mint azokért a kik vele szembe álltak. A minthogy az egész nemzetért cselekedte. Tessék ezt meggondolni, mert szemem szedett igazság ez is. Aztán ennek világánál tartson kiki szemlét a gondolatai, az érzései, az indulatai felett ha úgy tetszik. És ennek világánál állapítsa meg, lehet e komoly oka, van-e lehet-e reális igaz alapja az indulatának, a mi kisebbit és gyűlöli, s a bírálatának a mi kárhozát és elítél.

Valjon, ha ezzel illetjük azokat, a kik hus a mi husunkból, vér a vérünkől, mi néven nevezzük azt az erőt, a mit azok ellen zuditunk, a kik megsemmisítésükre törnek? A kik bizony nem hus a mi husunkból, nem vér a mi vérünkől? Vagy azokat szellemi erőnk felsőbbiségével győzzük le? Mennyire felelem. Ha ez így van! Hanem a szellemi erő nem ismeri a gyűlölködést, felsőbbisége nem ez által hat, nem ebben bizonyosodik meg. De ha átgondoljuk, hogy ezért a mindnyájunk egyforma igazáért lennénk gyűlölködésre készek, csak úgy két szem között kell hogy elresterkedjünk magunkat, — mert ez már igazán négy szem elé se való.

A mig e sorokat írom, rakott szekér dűbörgése hallatszik az utcáról. Valaki szécsényi atyánk fia tér a földjéről haza. Ez az atyánk fia dolgozik. A minék látása azt a gondolatot váltja ki belőlem: olyan emberek vagyunk-e, a kik nem bírnánk felemelkedni odáig, hogy átérezzük a lét komolyságát?

TÁRCZA.

Kínai mesék.*)

Pán úr éltes nőt vett nőül.

A lakodalom már véget ért, a vendégek elszéledtek és a férj ujdonsült feleségével egyedül maradt.

Azelőtt a nagy sürgés-forgásban, — úgy szólván — nem is volt alkalma szemügyre venni a menyasszonyát és csak most a tétela-tété-nél tűnt fel neki a sok redő és ránc, a mellyel a feleségének a homloka tele volt szántva.

— Mond csak, kedves, hány éves vagy?

— Nem rég multam 45 éves.

A férj hihetetlenül nézett rá:

— Hát a nászcédulára mit írtál, hogy hány éves vagy?

— Azt írtam hogy harmincnolc esztendő vagyok.

* E címen fordított le egy kötetnyi kínai népmondát L. d. v. g. Ernő a Kertész monarchia csevelandí consula. Kötetéből íme néhány mutatón.

— Tehát hazudtál, s ugylátszik, hogy most is föllentesz!

Az asszonyka azt felelte, hogy nem. Szentül esküszik, hogy igazat mond: azaz, hogy . . . 54 éves!

Hanem a férjének még ez is valószínűlennék látszott. Mindig újra faggatta kérdésekkel, mert hisz minden férjnek jussa van ahhoz, hogy ezen diszkrét ügyben felvilágosítást nyerjen attól, akivel azontul bajt és örömet megosztani tartozik.

Az asszonyka makacsul megmaradt ezen utolsó állításánál. Ekkor a férjének jó ötlete támadt

— Késő van, — mondá — ideje volna nyugalomra térni. Ne tartóztasd magad, drágám! Nekem még egy kis dolgot kell elvégeznem. Eszembe jut, hogy megfeledektem a sótartót megnézni. Tegnap este, mikor feledékenységből nyitva hagytam, a patkányok nagy pusztítást vittek véghez benne.

A felerége nem tudta megállni, hogy ne nevéssen:

— Haha, bolondá akarsz tenni engem. Egész életemben nem hallottam, hogy a patkány sót eszik, pedig 68 esztendő alatt csak lett volna alkalmam meggyőződni róla

Tejfölös száju legényke jött a borbély műhelyébe borotválkozni.

A borbély hozzáfogott a munkához, de alig egy pillanat mulván már belevágott az ifjoncnak az arcába.

Egy pár pillanatra rá újra megvágta őt. Mielőtt elkészült volna a fél arcával, őt—hat vágás diszlett rajta.

A borbély erre összehajtá kését, mondván:

— Hagyjuk abba! Nem borotválhatom az ifju urat. Hanem, — és hangsúlyozott minden szót — szolgálhatok egy jó tanácsal. Várjon még egy pár évig. Mikorára olyan kemény lesz a fejbőre, mint egy jegenyefa-deszka, akkor majd leborotválom egészen.

A szegény ember lőzölőfát vitt haza

A mi élénk tárja, hogy feladatunk, emberi kötelességünk a munka. A mire bizonyára kell irányítani, rá kell fordítani minden mi erőnket. Ha pedig egész lélekkel dolgozunk, a gyűlölködésünk nem bír erőre kapni, hanem szétfoszlik. Ugyan ki lehetne köztünk, a ki vállalkoznék olyan bátorságra, hogy léte komoly tartalmat kissebitené meg, hogy meg nem értett vagy félreértett jelenségek alapján szítsa ön lelkében, sőt felebarátaiában gyűlölködés lángját, a mely gyűlölködésnek reális alapja nincs!?

Egyről másról.

Pulszky Ferencz emlékirataiban megemlékezik egy Bertóthyról Sárosban, a ki a múlt század harmincas éveiben nagy önérettel mutogatta neki a földjét, a mit családja az első megszállás idejéből bír. Pedig csak harminc hold volt! Veli oda gunyos kicsinyléssel Pulszky. Érdemes volna tudni, meg van e az a harminc holdja ma is a most élő Bertóthy utódinak, az utolsó 80 évet kitöltött nagy átalakulási folyamat alatt ennek megtartása levén semmivel se kisebb, mint hogy az előtt 900. éven át a család megtartotta: hanem bármint legyen ma, azok az előttünk ismeretlen de ránk nézve nem idegen Bertóthyak sokszorosan rá szolgáltak arra, hogy kalap levéve emlékezzünk meg róluk.

Minek mindennek a bizonyosága lenne az, ha a nem volt urbéres harminc holdas birtokok s természetesen ezek mellett felebb ha nem is az első megszállástól — mert a török dulás területén ez nem lehetne — de legalább százados birtokosainak a birásában lennének! Mekkora szívósságnak, mekkora erőnek!

Azonban mit érhet erről beszélni! A mellett a mi van!

Ma, a ki annyira hangos, hogy a szavát meghallják, — mindenké a magyar volt középnemesség pusztulásáról beszél. Kicsinyléssel. Azért mondom így: volt, mert 1848 nemes és nem nemes között a hűlőmséget megszüntette. És a ki ebből az országban

ennek a volt közép nemességnek a nemzet-jövő fejlődésében irányító szerepet szánt, intézményesen is ohajtva ezt biztosítani, annak is kicsinylés a jutalma.

Kérem, ezekben nem mondtam bírálatot, csak mindnyájunk által észlelhetett tényekre szorítkozom.

Azonban talán szabad nem elfogultnak lenni. Ha már a ki közérdekű dolgokról beszél, — eléggé nem sajnálható — magára nézve nem tartja, hogy közdolgotat elfogultság nélkül itélni meg kötelesség.

Beszéljünk hát csak erről!

Ennek a középnemességnek a karja, szelleme volt az, a ki itt hazát alapított. A ki itt államot rendezett be és tartott fen. Ez vérzett Mohinál, ez vérzett Mohácsnál. Ez tartotta távol a török dulást Hunyady János oldalán, előidézte ezzel, hogy Magyarország Bulgária meg Szerbia sorsára nem juthatott. Ez által lett, hogy Európa ezen darabján a mit Magyarországnak neveznek, Mátyás király korában, nép nemzet szinmagyar, emberi létben jó létben élt, emberiben, mint bárhol akkor Európában. Ez küzdött Bocskay, Bethlen, a Rákócziak zászlai alatt a nemzet igazáért s minden vészben, minden vészben, minden bajban kitartott s nem volt erő, hatalom, a mi letörni tudta volna. És abban a nagy sanyúlásban, a mi 1711-re következett, nagyobb pusztulással fenyegetve, mint a mi valaha érte a nemzetet, — abban sem bukott el. Belőle vált ki Mária Terézia királyné magyar nemes testőrsége, a ki megindította azt a szellemi folyamatot, a mi egyidőre feltartóztatta a Napoleon háborúi által, 1848-ra vezetett.

Ez adta a nemzetnek Hunyady Jánost, a nagyot, s még nagyobb fiát Mátyást a királyt, a kinek vezetése alatt legeleső államát alkotta Európának. A belőle kivált nemes testőrségből való íróktól kezdve belőle támadt egy kettő kivételével a nemzet minden számot tevő embere a legujabb időkig. A Kisfaludyak, a kik közül Sándor a mikor megszólalt ezen a hűvös bájos magyar nyelven:

hogy lejárt az életem órája.

Volt, hol nem volt, volt egyszer egy süket meg egy néma.

Mind a kettő arról volt ismeretes, hogy mikor az utcén találkoztak, egyik a másik előtt el akarta titkolni, hogy a természet mostohán bánt vele.

Egyszer megint találkoznak az utcén.

A süket arra kérte a némát, hogy énekeljen el neki valami szép nótát.

A néma jól tudván, hogy süket emberrel van dolga, csöppet sem kérette magát.

Szájával olyan mozdulatokat csinált, amilyeneket utszéli énekesek szoktak csinálni, ha dalolnak.

Hébe-hóba a természetűség kedvéért tapsolt is a kezével és erősen kitértette a száját, mert amazok is úgy tesznek.

A süket figyelmesen nézte a némát és úgy tett, mintha élvezte volna a zenét.

Mikor pedig a néma végzett énekével, megdicsérte őt művészetéért.

Pompás! Gyönyörű! Mondhatom, hogy olyan szépen meg soha se hallottam magát énekelni!

„Íj mellém a handallóhoz,
Fel van szitva melege,
Csobáncz várról édes kedves
Im halljad egy agg rége,“ —
vagy pedig:

Addig Rózsám, Gyulafy faj,

Keşergvén a mátkáért,

Vigasztaljon a gondolat:

Szép halni a hazáért! —

ez nagyobb esemény volt Magyarországon a három napig dult lipcei csalánál Kazinczy Ferencz, Berzsenyi Dániel, Kőlcsey Ferencz, Vörösmarty Mihály, Katona József, Szalay László, hogy a legnagyobbakat említem s velők egész tábora az íróknak. Aztán a felsőbüki Nagy Pálok, Ragályiak, Baloghok a hazafias, emberies szabad eszmék tündöklő képviselői. Deák Ferencz, Kossuth Lajos, a kik a mikor a közpályán megjelennek, az egész előre törekvő nemzet tolong mögöttük. Kiki tevékeny részese a nagy átalakulásnak, a mit 1848 betetőzött. Kivéve a nagy eszméméért, a nagy eszmék megvalósításáért vívott negyedszázados küzdelemből a maga részét. És megeselekedve a nagy átalakulást, a mi nek a jog egyenlőség, a jogok kiterjesztése volt a fundaméntuma, — megeselekedve ő maga. Száz évvel az előtt csak a vitam et sanguinem (életünket és vérünket) járta, most a vagyont is adta hozzá. Persze ki beszélne azokról az ezernyi nemesi családokról, a kik az urbér megszüntével vagyoniilag semmivé lettek. És mert úgy esett, hogy ennek a jogkiterjesztő, nemzet emelő átalakulásnak a megvédelmzésére életével és vérével kellett helyt állani, ő a ki által lett ez a jog kiterjesztés, kiállt a védelmére a csata sikra s vezetett a küzdelemben.

De még ki hagytam a sorból a mindenkori magyar írók legnagyobbikát Jókay Mórt, a kihez hasonló szép magyar nyelven nem adatott írni senkinek. A ki vezetett a küzdelemben az eszmékért s az elnyomatás évtizedeiben munkássága révén fentartotta a nemzetben a hitet, a reményt, az életerőt egymaga. A kiről elszomorító felületlenséggel ma úgy beszél a ki még emlegeti: a nagy mesemondó. Holott az elnyomatás évtizedein át a nemzet szellemi ereje utólérhetlen humorából táplálkozott s műveivel — az Uj földesurat emlitem — a mi a nemzet lelki letének mélyén eszményien igaz és szép, bennünk öntudatra ébresztette,

S szabad-e Baross Gábort mellőzni, a kihez hasonlót a jelen nem szült másikat, — a maga keresetlen nagyságában?

Folyt. Köv.

HIREK.

Mikszáth Kálmán temetése. Május 31-én temették el az ország fővárosában óriási részvét mellett Mikszáth Kálmánt, nagynevű írónkat, vármegyénk szülőjét, ki horpácsi birtoka után nógrádmegyei bizottsági tag is volt, noha ebből folyó jogaival sohasem élt. Halálát vármegyénk székházán is fekete zászló hirdette. Temetésén a vármegye képviselőiben Rákóczy István tb. főjegyző jelent meg, küldöttség élén.

Az angol délsarki expedíció utrakelése. Londonból két szárnyra a hír, hogy Schott kapitány elindult tegnap a „Terra Nueoa“ hajón délsarki útjára. Hatvan szánt, nagy sátrakra való anyagot és egy lóhajót visz magával

magának, mert tél derekán járt az idő és igen hideg volt odakinn.

Amint az utcákon végig ment, a vállán levő emelőrud két végére aggatott két kosárka ide-oda himbálódzott.

Az utca sarkához érve, rudjával véletlenül meglökött egy arra menő orvost, aki ezért nagyon haragudott és kezét ökölbe szorítá, hogy megöklözze a szegény ördögöt.

Az térdre borult előtte és bocsánatot kért tőle:

Nem vagyok méltó rá, hogy az öklöddel érints; fessék megrugni lábaddal, ha kedved tartja.

Köröskörül nagy embercsődület támadt. Mindenki létni akarta a furcsa bolondot, aki önként engedi rugatni magát.

A szegény ember pedig mosolygott és így szólt:

Magaviseletem ugy-e különösnek látszik előttetek? De tudnivaló, hogy ez az ember, akit én rudamnal véletlenül, akaratlanul meglöktem, orvos. Már most, ha lábával rám tapos, akkor legalább nem kell meghalnom, ha ellenben a kezével talál megérinteni, szóval kezelni akar, akkor tudom,

Nógrádvármegyének mind a hat körletében a munkapárt győzött.

Balassagyarmaton:	Gróf Wickenburg Márk 206.
Füleken:	Mocsáry Sándor 195.
Losonczon:	Rohonyi Gyula 1233.
Nógrádban:	Muzslay Gyula 117.
Szécsényben:	Scitovszky Béla 173.
Szirákon:	Balássy Árpád 400.

szótöbbséggel.

Angol repülés Doverből Calaisba és vissza
Rolls angol aviatikus aeroplánjával június 2-án Doverben felszállott, átrepült a csatornán és este 8 óra 5 perckor visszatért Doverbe. A csatornán való átkelése után néhány kört tett Sangatta fölött, majd leszállás nélkül tért vissza Doverbe, a hol incidens nélkül leszállt.

A szlámi cigány-ikrek halála. Brünből bocsátják világgá, hogy meghalt az az egymáshoz nőtt két ikergyermek, akik egy Horák nevű cigány ember felesége május 27-én Ungarisch-Brod közelében hozott a világra. Az ikercsecsemők holtestét borszeszben a prágai cseh orvosi fakultásra küldötték tudományos tanulmányozás végett.

Tűz. Folyó hó 5-én délelőtt 10 órakor kigyulladt a kenderásztatónál lévő szérűn id. Ocsovai Pál szécsényi gazda szalmája — A kár — 100 korona — biztosítás útján megtérül.

Ugyancsak tűz pusztított f. hó 8-án a gróf Pejachevich Mikó Endre azelőtt Pokorny Pál tulajdonát képező pusztán, ahol 2 nagy kazal szalma égett el, s csak a kivonult szécsényi tűzoltóság önfeláldozó munkájának köszönhető, hogy a tűz az épületekre át nem csapott — A kár biztosítás útján megtérül.

A képviselőház aranykönyve. Írásban és képben fogja bemutatni az új képviselőházat az a díszmunka, amely nem sokkal a parlament összehívása után fog megjelenni. A „Képviselőház aranykönyve” a mű címe, Dr. Molnár Jenő és Székely Miklós újságíró kollégáink szerkesztik. Érdekes könyv lesz, pompás köntösben, nem az almanachok adathalmazával telerakva, hanem színesen, elevenen megírt tükre az embereiben félig kiscserélt tisztelt Háznak. Az Aranykönyv előfizetési ára 20 korona. Minden képviselő legujabb arcképével és egyéb illusztrációkkal 20—25 nagyalaku iv terjedelemben jelenik meg. A szerkesztőség (Budapest, Rákóczi-tér 17 l.) ezután is kéri a képviselőket, juttassák el hozzá arcképüket és életrajzukat.

Villámcsapás. Ifj. Szép Antal tepak varasányi lakos 2 kis fia a 6 éves István s a 4 éves János a szécsényi vásárból hazatérő apjuk elé mentek, a Darázdónál azonban vihar érte utól őket. A vihar elől menekülő gyerekeket villámcsapás érte, amely Istvánt azonnal megölte. A kis János egy és fél óráig hevert eszméletlenül.

Kedvezményes vasúti jegy Budapestre. Az államvasutak igazgatósága a repülőverseny idejére, június 5-dikétől 20-dikáig harminchárom százalékos kedvezményt ad a Budapestre utazóknak. E szerint a vasúti jegy árának csak két harmadrészét fizetik azok, a kik e két hét alatt mennek Budapestre vagy ez idő alatt utaznak el Budapestről.

Névmagyarosítás — Iggyen. Az Országos Magyar-Szövetség elhatározta, hogy működését a névmagyarosítás díjtalan közvetítésére és kieszközlésére is kiterjeszti. A bélyegkiadások viselésére képtelen szegény sorsúaknak ebbeli költségeit a szövetség, általa önkénytelen adományokból alapítandó és a szövetség vagyonától elkülönített, valamely pénzügyintézet által kezelendő névmagyarosítási alapból fedezi. Miután a belügyminiszter a szövetség szabályainak ilyenirányú módosítását jóváhagyta, a szövetség kéri a nagyközönséget, hogy a szövetségnek díjtalan szolgálatait minél tömegesebben vegyék igénybe s névmagyarosítási ügyekben forduljanak a szövetség központi irodájához (Budapest, VIII. Múzeum-körút 10. l.)

Hatásai tűzkárbiztosítás. Mindjobban tért hódít ezen intézmény eszméje. Taval a magyar városok gyűlése foglalkozott vele s a kidolgozására megbízást adott a polgármesterek egyesülete vezetőségének. Nagybánya város ezt sem várta be, megalkotta a rá vonatkozó szabályrendeletet s azt életbe is léptette. A szerint a város minden adótárgyat képező épülete köteles biztosítás alá esik s a díjakat adók módjára szedik be. Ebből a városnak, melyet egy biztosító intézettel együtt csinál tekintélyes jövedelme van melyet a tűzoltóság fejlesztésére fordít. Győr város is elkészítette, ilyen szabályrendelet mely jóváhagyás alatt áll. Azonkívül az egységes törvényjavaslat kidolgozása is munkában van.

Apróságok.

Gyermekek. — Galambos Mariska, miért nem voltál tegnap iskolába?

- Az édes mama beteg.
- Az beteg? És mit mondott a doktor?
- Azt mondta, hogy kis fiu

Ez ám a hatalom. — Édes papa, mi dolga van a királynak?

- Hát fiam, a király oly egyéniség, kinek a tekintélye határtalan; szava törvény, kinek mindenki engedelmeskedik.
- Édes papa, a mama is király?*

*) E két apróságot a Szirákai Hírlap jun. 5-iki számából vettük át.

VII. Edvárd angol király és az iskolás gyermek. — (Valamelyik napi lapban olvastam, bizonyosan olvasták mások is, de lesznek, a kik nem hallottak felőle, azért ide írom.)

VII. Edvárd elhalt angol király nagy gyermek barát volt. Megtette, elment az iskolába, s a gyermekeket maga kérdezte ki. Egy ilyen alkalommal azt kérdi az egyikőtől, sorolja fel, kik voltak Anglia nagy királyai.

A kérdezett kezdi. Természetesen Viktória — VII. Edvárd anyja, a kinek 60 éves uralkodása alatt Anglia őriását fejlődött s haladt előre, a sorban nagyokkal benne van.

A tanító az egyik fiu föléhez hajol, a ki a pillanatban fel áll s folytatja: VII. Edvárd.

A király oda lép a fiuhoz. Jól van fiam, mondja. Aztán mond meg, micsoda nagy tettet vitt végbe VII. Edvárd?

A fiu nagy csügedten lesüti a szemét és hallgat.

— Azért — folytatja VII. Edvárd — mert én magam sem tudom.

CSARNOK.

A talaj megmunkálásának jelentősége.

A talaj megmunkálásának első rendű jelentősége minden kétségen kívül a talaj kellő szellőztetése, a mely a gyökereknek kellő élelyt bocsát rendelkezésére, a talajt pedig élteti. Másodrendű jelentősége azután az, hogy a víz a megmunkált talajban a a növényre nézve kedvezőbben olszik el, mint a megmunkálatlanban. Azt, hogy e két jelentőség közül valóban az előbbi a fontosabb, többek között az bizonyítja, hogy a növény a vizet a talajtól roppant erővel vesz el, ellenben ha a talaj nem kellőleg szellőzik, vagy ha gázok kerülnek a talajba, a melyek elzárják a gyökereket az élelytől, a növény növekedése azonnal megszűnik.

Az évszakok hatása a tehéntej zsirtartalmára.

Sokat vitatkoztak már azon, vajjon a tehéntej zsirtartalmának változása és az évszakok egymásutánja között van-e összefüggés? Kutatásra a következők derültek ki: A tehéntej zsirtartalma nyomon követi az évszakok változását. Legkisebb a tej zsirtartalma júniusban, vagy júliusban, ezután szabály szerűen nagyobbodik s legnagyobb mennyiségét decemberben vagy januáriusban éri el, ekkor júniusig vagy júliusig szabály szerűen csökken. A zsirtartalomnak ezen évszakonként való változása merőben független a táplálék minőségétől és a tehénfaj tájától, sőt a borjadzás ideje sem módosítja a zsirnennyiségének változását.

(Természettudományi Közlönyből.)

251 910 sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a Losonczy kir. járásbírósnak 1905 évi Sp I. 1821 számú végzése következtében dr. Gyurkovics Mihály ügyvéd által képviselt Panlov György javára 486 K. s jár. erejéig 1907 évi aug. hó 14-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 1550 K.-ra becsült következő ingóságok u. m.: 1 kazal széna és 65 drb. juh nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járásbírósnak 1907-ik évi V. 486/12 számú végzése folytán 189 koronának hátrakékos 1905 ápr. 12-től 1908 márc. 29-ig járó 5% kamattal az az 28 K. továbbá 17 K. 20 f. végrehajtás kéri 67 K. 24 f. foganatosítási 11 K. 30 f. korlátozási 6 K. iratkiadás és 3 árverés 5 K. 40 f. bíróság már megállapított, költségek erejéig Tótkelecsényben leendő megtartására 1910 évi június hó 15-ik napjának délelőti 11 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107 és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsaron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták, s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szécsény, 1910 évi máj. hó 28-án.

Nagy, kir. bir. végrehajtó

2581/910 sz.

Árverési hirdetemény kivonat.

A szécsényi kir. bíróság mint tkv. hatóság közhírré teszi, hogy Laczko Lajosnének végrehajthatónak Laczko Lajos végrehajtást szenvedő elleni 963 K. 50 f. tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében a szécsényi kir. bíróság területén levő a rimóczi 96 sz. tkvben A I. 4-6, II. 1-5, III. 1-4, IV. 1-4. és † 1-4 soroz. ingatlanoknak B. 19. 20. a. Laczko Lajos nevén álló 2877 K.-ban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok 1910 évi szeptember hó 9 napján d. e. 10 órakor Rimóc község házánál megtartandó nyilvános árverésen az utóajánlatban jelzett 2877 K. összegben alól eladatni nem fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát készpénzben vagy az 1881. évi LX. t.-c. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és a 3333-81 sz. J. M. igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni avagy a bánatpénznek a bíróságnál előleges elfolyezéséről szóló elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Szécsény, 1910. máj. hó 24-ikán.
Szenthe, kir. bírós.

Szécsényben a Kigyó-utcai
270. számú ház szabadkézből

ELADÓ.

Értekezni lehet Perényi Imre telekkönyvvezető úrnál.

Szécsényben az ovoda mellett levő
özv. Löwy Ignáczné-féle ház
— és egy —

Sarhazi kert
továbbá az izr. templomban levő
két férfi- és egy női ülés
szabadkézből eladó.

Félvilágosítást nyújt: László Gyula takarékpénztári főkönyvelő, Simontornya.

1. **Wertheim kassza**
SZAMU íróasztallal ellátva azonnal eladó.
RÓTH ADOLF kereskedőnél Szécsényben.

Egy jó fiu tanulól
Szécsényben, a Kalmár-féle cukrászdában
azonnal felvétetik.

Vasos fürdő!**NÓGRÁDMEGYÉBEN****Vasas-fürdő!****Ráros-Mulyadi vasas-fürdő**

teljesen újonnan építve, kényelmes és kellemes kirándulási hely.

Csinos vendég-szobák!

Kitűnő ételek és italok!

Vasuti állomás Nógrád-Szakal, közvetlen a fürdő mellett.

Túr- és retur-jegyekkel lehet utazni.

Fürdőtulajdonos: **SCHVARGZ SOMA**, Nógrád-szakal.

HIRDETÉSEK

jutányos díjazás mellett felvételnek lapunk

kiadó-hivatalában.

GLATTSTEIN ADOLF

könyvnyomdája, könyv- és papírkereskedése

SZÉCSÉNYBEN.

Elvállalok mindenféle könyvnyomdai munkákat a legjutányosabb áron.

Nagy választék képes levelező-lapokban!

Diszdoz-levélpapír és mindenféle irodai felszerelésekből nagy raktár.

Magyar királyi dohányaruda.

Szécsényi Hírlap kiadóhivatala.